den kommunale Udvikling paa Hjemmene. Men deri ligger den største Betydning, at denne Sags Gennemførelse fremmer Ligestilletheden i Folket og derved styrker Fællesfølelsen og bidrager til at holde Klasseforskel nede.

Højremanden, Admiral *Carstensen,* ønskede at motivere, hvorfor han afholdt sig fra at stemme.

Det skete udelukkende af Hensyn til Forsvarssagen. Han vilde ikke række blot en lille Finger til at frembringe en Situation, hvis uberegnelige Følger han ikke kunde overse.

Som Politiker kunde han i et og alt slutte sig til sit Parti. (!)

Oberstløjtnant *Rambusch* (Højre) vilde ikke stemme for Loven, fordi den ikke tilfredsstillede de konservative Krav. Men han vilde heller ikke stemme imod den, fordi han indsaa, at den nuværende Tilstand Aar for Aar var bleven mere uholdbar, og fordi der i Loven fandtes et Retfærdighedskrav: Forholdstalsvalgmaaden.

Men det, der dog blev det afgørende for ham, var Hensynet til Forsvarssagen. Denne Sag stod for ham øverst, og han mente, at man ved at fremme Lovforslaget ogsaa indirekte fremmede Forsvarssagens Fremkomst.

Resultatet af Forhandlingen blev, som Læserne ved, Forslagets Vedtagelse.

Vi saa under disse Forhandlinger et andet Landstingsfysiognomi, end vi er vant til. Det reaktionære Parti sprængtes ved to Medlemmers »stemmer ikke«, og magtesløs sad de høje Herrer, tiltrods for deres energiske Nej.

Tiden er løbet fra dem. De Anskuelser, de forfægter, kan ikke længere rummes i Nutiden, der skrider sikkert frem mod lige Ret for Mand og Kvinde, for Herskab og Tyende, lige og almindelig Valgret for store og smaa.

Naar Kvinderne har vist, hvad de duer til i det kommunale Arbejde, vil Mændene sikkert forstaa, at de ogsaa kan bruge dem i det politiske, og der vil da — forhaabentlig — komme den Ærlighed ind i Politiken, som vi nu næsten ganske savner.

Jeg tænker paa et Spørgsmaal, en Kvinde stillede til mig for et Par Dage siden: »Hvor finder man, hvad der er sandt i Rigsdagsreferaterne? Jeg læser tre Aviser, og de er absolut modsatte i deres Referater«.

Jeg maatte svare, at den eneste upartiske Fremstilling af Forhandlingerne fandtes i Rigsdagstidende — og i »Kvinden og Samfundet«.

Det vilde være ønskeligt, om vor Presse gik mere ærligt til Værks. Der tales saa meget om det oplyste danske Folk; er Vælgerfolket mindre oplyst? Kunde det mon ikke selv af de korrekte Referater forstaa, hvad der sker i den lovgivende Forsamling?

Jeg tror, der er langt flere Mennesker i Danmark, der forstaar Taktiken i Politik, end Redaktører og Politikere aner.

Naar den Dag kommer, da Vælgerne opdager, at deres Presse har ført dem bag Lyset, vil de vide at svare derpaa ved Valgene, og da vil det ærligste Parti vinde Sejr.

10. Marts 1908.

Martha Ottosen.

Kvinderne i Statens Tjeneste.

Under Overskriften *Høgsbro og Kvinderne* meddeler »Politiken«:

Trafikminister Høgsbro, der tidligere har skaffet de under Jernbaneadministrationen ansatte Damer Løn og Udnævnelse fælles med deres mandlige Kolleger, er gaaet et Skridt videre i sine Bestræbelser for at jævnstille de kvindelige og mandlige Funktionærer. Generaldirektoratet har nemlig for nylig til Stationsforstanderne udsendt Cirkulære om, at fremtidig ogsaa kvindelige Elever maa forrette udendørs Stationstjeneste, og at de skal have fuld Adgang til alle Prøver og Eksaminer under Statsbanerne.